

**Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. Med. & ... Ad
Lessum Quem Matronae Honoratissimae Margarethae Carmoniae, Viri ... Dn. Petri
Laurenbergii, Poëseos in alma Universitate Rostochiensi ... relictæ Viduæ ...
Filia & Nepotes moestissimi hodierna ... cupiunt, officiose & amanter Omnes
Literariæ Reipubl. Cives invitat : [P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus Ill.
Augusti, Anno cl Ic LXXI.]**

Rostochii: Kilius, [1671]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747423601>

Druck Freier Zugang

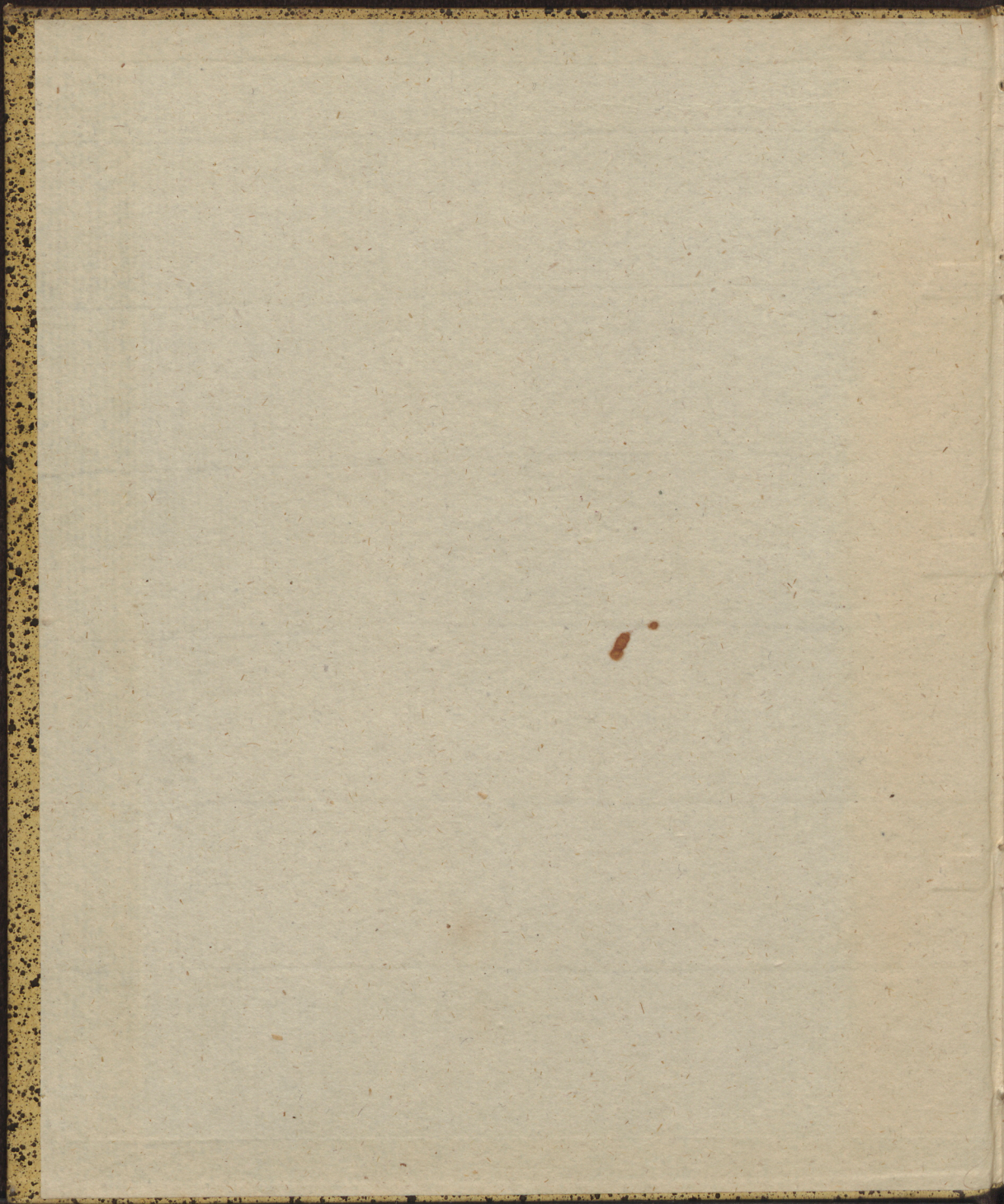
Bacmeister, J. ,

in M. Carmon.

X Laurentian

R. 1671.

44

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

7.
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BAC-

MEISTERUS, D.
Med. & sup. Math. Prof. P.
Ad Lessum,

Quem
MATRONÆ HONORATISSIMÆ
MARGARETHÆ
CARMONIÆ,
VIRI

EXCELLENTISSIMI AC EXPERIENTISSIMI
DN. PETRI LAURENBERGII, Poëseos
in almâ Universitate Rostochiensi olim Professoris
celeberrimi,

ante XXXII. annos relictæ Viduæ

gentissimæ, Matri atq; Avix optatissimæ

& Nepotes moestissimi hodiernâ

luce paratum cupiunt,

officiosè & amanter

Omnes Literariæ Reipubl. Cives invitat

& provocat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII. Acad. Typogr.

Secundas Viduarum nuptias non inter Christianos tantum, sed & Gentiles semper fuisse odiosas, Hieronymus non uno loco inculcat, & in Epistolâ XCVI. Viduas bigamiæ indulgentiam ignorare debere ait; Camillorumquè familiam vel eo nomine maximè collaudat, quod ex illâ prognatæ Mulieres secundos detestarentur Concubitus. Romani pudicitiae Corona ornabant Mulieres uno contentas Marito, & perpetuâ Viduitate castitatem testantes; quali quondam gaudebat Valeria Messalensis soror, quæ, cum à cognatis interrogaretur, qui fieret, ut, amisso Viro, nuberet, nulli, pie an pudenter magis dubites, respondit: *Virum sibi vivere semper Quorism & illud referimus meritò, quando ab auctore libri Judith c. 15. v. 9. Joachim summus Pontifex introducitur cum universis Presbyteris Viduam Juditham sic appellans: Tu gloria Jerusalem, tu letitia Israel, tu honorificentissima Populi nostri, quia fecisti Viriliter, & confortatum est cor tuum, eò quod castitatem amaveris, & post Virum tuum alterum nescieris.* Nec abs re Apostolus, *Beatior erit Mulier, si sic (Vidua scilicet) permanserit, meâ quidem sententiâ; Puto autem, quod & ego spiritum DEI habeam.* 1. Cor. 7. v. 40. Ut jam nihil de Marcellâ, de Paullâ, de Fabiolâ aliisque nobilissimis atque sanctissimis Viduis proferam, de quibus præclara multa atque magnifica prodita literis legimus, quæ etiam faciunt, ut laudes earum nullis unquam seculis conticefcere, atque æternæ ac immortales fore videantur. Omnium autem Viduarum exemplar fuit *Anna* filia *Phanuel* de tribu *Asher*, quæ à *Lucâ* laudatur, quod defuncto Marito, cum quo per septennium vixerat, Vidua usque ad *LXXXIV* annum mansisset. Huic diversorium erat in Templo, colloquium in prece, vita in jejunio, quæ dierum noctiumque temporibus indefessæ devotionis, obsequio, cum corporis agnosceret senectutem, pietatis tamen nescivit ætatem. Hæ sunt veræ Viduitatis virtutes, quas Apostolus peculiari Canone 1. Tim. 5. v. 5. ceu fascæ quodam complectitur. Panegyrim haud absimilem meretur pie defuncta Matrona **MARGARETHA Carmonis / Vidua LAURENBER-**

RENBERGIANA, quæ velut altera Dido sepulchro Mariti Sicelæ
amoris omnem affectum sepeliit, cum eadem ita exclamans;

Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores

Abstulit: ille habeat secum servetq; sepulchro.

Nec non cum laudata apud Quintilianum Vidua defuncti Mariti manes sequentibus verbis compellans. *Si quid inferi sentiunt, cognosce animum meum, sicuti voluisti, tibi vixi, tibi moritura fui: nulli alii in hoc pectore locus fuit.* Nec solum hæc nostra MARGARETHA tantum casta Vidua univira (uti vereres loquebantur) sed & pietate animi, fidei puritate omnibusque Virtutibus ab Apostolo requisitis abundè decorata fuit, atque hanc ob causam digna, quæ in præsentem non tam à nobis, quam, sicut illæ, quarum sub initium facta mentio est, ab Hieronymo aliquo, hoc est sanctissimo simul & eloquentissimo Viro Epitaphio sermone celebraretur. Quod si in nostra manu haud est, quantum Virtute merebatur præstare, id tamen, quod possumus libenter & promptè, dum indicendum nunc ejus Funus, exequemur. Lucem denata hæc nostra vitalem primum aspexit in hac Civitate seculi superioris Anno XCIX die XI. Octobris, nata Parentibus Virtute & genere Clarissimis, Patre Viro Spectatissimo atque Honestissimo DN. JACOBO CARMONIO, Cive & Negotiatore hujus Urbis quondam primario, ex Nobili & perantiquâ Carmoniorum Britanno- rum sanguine oriundo, Matre verò Matronâ decoratissima MARGARETA Siebeth/ ex Nobili ac pervetusta Sibetiorum apud Livonos familia orta. Avum paternum habuit WALTERUM Carmon / & ipsum Civem ac Mercatorem Deidonensem, Aviam Paternam Nobilissimam foeminam ISABELLAM Ramsay / Patricii Londinensis, in Angla filiam. Avus Maternus fuit Nobilissimus ac Strenuus Vir DN. HEINO HENRICUS Siebeth/ Sac. Reg. Maj. Polon. olim à latere. Avia Materna Nobilissima & Spectatissima Matrona CATHARINA Grossers. His illa Majoribus orta, his Parentibus enutrita est: his genita & sacro baptismatis lavacro regnita, ab hisdem in omni Virtutum sexum hunc comitantium genere educatâ est ita, ut nulla in ipsâ desiderata sit earum, quæ Virginis honestissimæ, Matris familias prudentissimæ, Conjugis amabilissimæ corpus faciunt, aut superficiem colorant Imprimis autem cum lacte, quasi Materno Pietatem, quæ ceterarum Virtutum est fundamentum, imbibit, eamq; crescentibus annis, assiduo Verbi divini auditu in officiniis

cinâ Spiritus S. aluit, auxit & confirmavit. Et eo nomine maxime Parentibus debuit; quandoquidem Parentes non partus sed educatio facit, & plus est educari bene quam bene nasci. Parentes isti objur- gatione sanè digni sunt acerrimâ, qui de quavis potius re, quam rectâ Liberorum educatione sunt solliciti. Hinc amare se non posse opinan- tur Prolem, nisi omnibus præpostera indulgentiâ exemplis eam cor- rumpant. Idcirco parvulos cum delicatè nutritiverunt, grandes perdi- derunt. Præclara sapius insoles pravâ educatione velut in senticeto pessum data est, & pessimus tractandorum Liberorum mos pestem animis novellis, & si hoc ageretur, ad Virtutem ductilibus, infudit. Quemadmodum mitè licet stagnum ventis exagitantibus in æstus ex- surgit: ita bona natura improbis educatoribus fluctuat. Moribus ergo probis ante omnia instructa hæc nostra & dotata Anno ætatis XVII. Maritum sibi Virtutum suarum cesso, minimè verò lascivis, ut passim videmus illecebris, attraxit ac devinxit haud vulgarem & ple- bejum, sed iis Virtutibus ornatum, eâ doctrinâ ac prudentiâ præditum, tanta rerum divinarumque humanarumque diffusâ scientia cumula- tum, ut non solum in ipsa Peregrinatione cum adhuc versaretur ipsi Professio primum Philosophica ordinaria consensu Procerum Aca- demiæ Montalbanensis postmodum verò Medicinæ Theoreticæ in eadem Academia oblata, sed & Anno M. DC. XIV. literis crebris Sena- tus Populique Hamburgensis ad Professionem Eloquentiæ suscipien- dam vocatus sit. **PETRUM LAURENBERGIUM** indigito Phil. ac Med. D. excellentissimum, Virum incomparabilem, Universi- tatis tandem nostræ Professore Poeseos quondam celebratissimum, meritissimumque, cui nostra Anno M. DC. XVI. felici Matrimonio juncta fuit. Cum hoc Marito suo, Viro summo, annos vixit XXIII. in Conjugio sine jurgio, sine offensa: utpote quæ Viri nutus custodiebat, & suum velle ac nolle ejusdem arbitrio temperabat, planè persuasa, Viri sui ingenium & mores legem esse divinitus sibi latam eo tempore, quo nuptiæ junctæ, & vitæ sors consociata fuit. Eximia verò & unica Mulieris laus! Nam supra omnes gemmarum thesauros probæ Uxoris possessio est. Unde Protagoras ejus modi nactos Conjuges βίον ἀλυτον vivere pronuntiavit. Non possum, quin hic inferam aureum illud Encomium & Speculum piæ, bonæ & sedulæ Matrisfamilias, empha- ticè satis & eleganter apud Ecclesiasticum c. 26. sequentibus verbis ex- pressum, *Uxor gratiosa. Letitia afficit Maritum suum, & cum eum humani-*

ser tractas, recreat Cor illius. Mulier quæ tacere potest, est donum DEI, & Mulier benè educata, omne pretium superat. Nihil est gratiosius & amabilius pudicâ sœminâ, nihilque præstantius castâ muliere. Quemadmodum Sol oriens in cælo Altissimi ornamentum est Mundi: sic Uxor cordata ornamentum est domus suæ: Mulier elegans, quæ castitatem tueretur, est instar lampadis in candelabro sancto: Mulier, quæ constanti animo prædita est, rectè comparari potest cum columnis aureis, quæ positæ erant super bases argenteas. Exulent itaque & ad Garamantas usque relegendur Imperiosa Pollo, morosa Papyria, luxuriosa Messalina, improba Xantippe. Imitentur nostræ Mulieres exempla Saræ, Ragelis & Abigaelis: sint sobriæ, modestæ & ad nutum Maritorum paratissimæ, uti MARGARETA hæc nostra, quæ tam re quam nomine Margarita h. e. gemma candida maximis DEI donis ac muneribus nitens fuit. Quare etiam ad suavissimam hanc *ουζυζιαν* accessit Divina benedictio, qua ipsa Mater hisce XXIII. annis, tot enim vixit in Conjugio, sex Liberos, tres sc. Masculos, totidemq; sequioris sexus uti amoris conjugalis obsides Marito patri dedit. Hæc tam generosa & luculenta conjugalis amoris pignora, Conjuges hosce certissimo sinceri affectus vinculo constrinxerunt. Quoties enim Uxor Marito parit, uterq; alteri dat amoris obsidem. Non autem vulgares sed præclaros nostra Marito suo obsides dedit, ast eheu! vix diu vitales. Senarius enim hic Liberorum numerus, Divina ita disponente Providentia, ante MARGARETHÆ nostræ ex hac miseriarû valle abitum ad Unitatè redactus est, unica saltem filia & quidem natu minima GERTRUDE adhuc superstite, sœminâ præstantissimâ, quæ non adeò pridem Viro Clarissimo ac Pereximio DN. CHRISTIANO HILDEBRANDO Lib. art. Magistr. in Matrimonium elocata est, cum quo non solum in hunc usq; diem turturis instar vixit, sed & in præsens Matris charissimæ obitum cum Marito acerbissimis deflet lachrymis. Primas autem inter omnes natos natasq; ducit JACOBUS SEBASTIANUS, in quo, postquam Ingenium egregiû atq; singulare in ipsâ statim pueritiâ sese ostenderet, Parens ejus p. m. nihil quicquam eorum intermisit, quæ ad benè recteq; educandum Filium huncce unicum requirebantur. Orbatus quippe jam tum filio WILHELMO, tum PETRO, quorum hic, postquam lavacro regenerationis renatus esset, statim decessit, ille verò XXVI septimanarum Infans mundo huic immun-do vale dixit, omnem spem atq; fiduciam in huncce suum filium natu maxi-

maximum collocabat, omnesq; in id intendebat nervos, ut ita illum in-
formaret, quo fulcrum senectutis & solamen Parentum esse tandem
posset: nec spes ipsum decollavit. Tantos enim tùm vivo adhuc Pa-
rente eodemq; ductore & quidē ipsis Adolescentiæ annis in elegantio-
ri literaturâ, studio item Oratorio ac Historico fecerat progressus, ut
ad nutum optimi Parentis de quacunq; sibi oblata materia absq; om-
ni tergiversatione ac titubatione sermonem cum doctis conferre
posset: tùm eodem jam demortuo, annosq; pubertatis egressus, telam,
quam orsus erat, adeò gnaviter, præeuntibus ipsi Jctis variarum Aca-
demiæ fulgidissimis, continuavit, ut à Serenissimo Celsissimoque
Principe ac DN DN. ADOLPHO FRIDERICO, Duce Mecklen-
burgico &c. &c. beatissimæ memoriæ, Amplissimoq; Professorum
Ducalium Collegio dignus judicatus sit, cui primum Historiarum,
postmodum vero Pandectarum Professio cum Assessurâ Ducalis Con-
sistorii gravissima committeretur. Qua sparta satis honorifica ob-
tenta matrimonium iniiit cum lectissimâ & pudicissimâ Virgine ELI-
SABETHA SPENGMANNIA Senatoris Stralsundensis pruden-
tissimi olim filia, ex quo illi nati sunt libri, VII. Filii nempe IV. SI-
MON PETRUS, JACOBUS SEBASTIAN I. & II. itemq; WIL-
HELMUS HENRICIUS, & Filia III. ANNA MARGARETHA,
JOHANNA ELISABETHA & SOPHIA MARIA, quorum tres
JACOBUS sc. SEBASTIAN, WILHELMUS HENRICUS &
SOPHIA MARIA, patrem maturiore abitu in cœleste *πλήρωμα*
properando anteverterunt, reliqui etiamnum vitali aurâ vescuntur,
& mortem Avia suæ charissimæ cum Matre Vidua mœstissima acerbe
ferunt. Erat hicce Vir Academia nostræ decus, Matris solatium,
propriæq; domus ac totius Familiæ laudatissimæ fulcrum, ac proinde
longiori vita dignus: Verum, uti fert mortalium fors, ita etiam hic no-
ster amicissimus, olim Collega conjunctissimus communè expertus est
fortunam, atq; ante biennium & quod excurrit, nobis maximum sui
desiderium, per mortem è terris ad Cœlos properans, reliquit, cujus
anima, ut in beatitudine sit, opta nus. Secundum meritò occupat lo-
cum Filia JOHANNA MARGARETHA, quæ, postquam annos nobiles
attigisset, auctoritate Parentis optimæ, spectata prudentiæ, litera-
turæ ac Integritatis Viro DN. JOACHIMO Heppenhagen / Sereniss.
Duc. Meckl. Secretario tum temporis intimiori nunc vita functo nu-
psit, & quidem tam lætis felicibusq; auspiciis, ut omnibus iis rebus
florue

floruerint semper, quæ matrimonium aliquod secundum & fortunatum reddere possunt. Præterquam enim quod incredibili concordia & animorum conjunctione vixerint, IX. sane Liberos, tres Filios & Sex Filias ex se natos viderunt. quorum IV. JACOBUS sc. SEBASTIAN, JOHANNA, JUDITHA ELISABETH & JOHANNA CATHARINA in primâ statim ætate decesserunt; reliquis V. JOACHIMO, SIMONE PETRO, MARGARETHA CATHARINA, ELEONORA CHRISTINA & SOPHIA CATHARINA superstitibus Avia que suæ desideratissimæ emigrationem ex hac miseriarum valle eo acerbius lugentibus, quod utroq; jam ante orbatu parente ultimum in his terris solatium obitu Avia amisit Orphani nunc tristissimi, quos tamen tutelæ ac protectioni omnium Orphanorum Parentis DEI sc. omnipotentis committimus. Tertio loco & Filia CATHARIN Anominanda est, de qua nihil, nisi quod vix octo hebdomadas & IV. dies vivendo consumpsit. Atq; ita μακαρίτης hæc nostra VI. Liberorum Mater & XV. Avia merito saluti potuit: quam singularem DEI benedictionem deprecare, eaq; senectutis molestias mitigare & sublevare sapè solita est. Diem nigriorè & infaultiorem toto Vitæ curriculo experta non est, XIII. Maji Hac enim ipsâ Anno M. DC. XXXIX. eam optatissimo thalami jugalis consorte orbavit, eamq; in medio ætatis melioris decursu constitutam Viduam fecit. Quem casum graviter quidem Uxor modesta & Viri amans tulit: ita tamen, ut non dolori succumberet; sed spe in DEUM summum omnium directorem niteretur, eum fore & Viduarum & Pupillorum Curatorem unicum & certissimum. Neq; spe falsa fuit. Major enim natus Filius DN. JACOBUS SEBASTIANUS LAURENBERGIUS Filii pii ac grati partes egregiè implevit, & solutâ continuò ἀντιπελαργήσει Matrem anis vergentem recreavit, & eo pacto abrepti immaturâ morte Patris desiderium Matri lenivit. Quæ pietate in DEUM fuerit, quamq; assiduè atq; devotè obierit sacra publica, cum tot luculenti testes adsint, quibus tot annis notæ exitit, hic commemorare fufus supervacaneum est; Ut & quam plena in omnes officii, quam benigna & bona in miseros, quos vel cum detrimento suarum rerum solari atq; juvare solita est: Ita persuadens animo, fortunatorum atq; felicium esse de abundantia suâ consulere aliorum necessitatibus: Christiani autem de qualicunq; etiam copiâ operari. Jam si commemorare mihi animus esset, quam fuerit pacis cum omnibus tuendæ & alendæ cupida, quot infortunia, quotve morbos Vidua per XXXII. annos sustinuerit, nimis angusta hæc ad recensionem istam futura esset Charta; partes eas relinquemus Ecclesiastæ, cui & tempus & locus in Concione funebri ad ista dignis laudibus exornanda, ordineq; recensenda erit commodissimus; nostra ad clausulam & terminum

minum Vitæ exponendum festinatoratio. Triennium fermè est, ex quo melius sese habere cœpit, nec prout antea consueverat, de adversa corporis valetudine conquæsta est, nisi quod difficili interdum respiratione laborarit, donec tandem Mense hujus Anni Majo vires vigorq; corporis paulatim collabefieri atq; imminui cœperunt, uti hoc ipsum Clarissimus & Experientissimus DN. D. JOACHIMUS STOCKMANNUS, Prædicus apud nos felicissimus, amicus noster honoratissimus prolixioribus verbis testatum fecit, quæ sic sonant. *Cum vita hæc nostra variis ærumnis & calamitatibus sit exposita, & Homo, ut Hippocrates noster loquitur, à primâ Nativitate morbus sit, ita Honoratissima nunc piè defuncta hæc Matrona, sortis humanæ non sit inexperta, sed diversis cum morbis præcipuè Scorbuto ante semestri spatium colluctari cœpit, cui tandem accessit Febris putrida vehemens & contumax, quam cum tumor scorbuticus, aliæq; per intervalla graviora symptomata exciperent, accidit, ut his serendis Natura impar eset, morbo ac senectute ingravescente cum inter se alterum alterius malo cresceret, superata est Piensissima Matrona die 30. mensis Julii hora septima matutina inter ardentis preces quas Gener & Matronarum circumstantium cœtus frequentabat viribus desetiscens placidâ morte in Domino obdormivit, atq; animam Servatori & Conditori optimo reddidit, cum LXXII annos atq; ita humanæ Vitæ terminum extremum attigisset non solum sed & fere ad finem perduxisset. Quod super est, quid velim intelligitis, Venerandæ Matronæ MARGARETHÆ CARMONIE manes juxta debita à Vobis exigunt, quæ ut solvatis tum ipsa pietas tum WILHELMII, PETRI & JACOBI SEBASTIANI LAURENBERGIORUM, Virorum toto Orbe clarissimorum merita in hanc nostram Universitatem, postulant. Itaque Cives Academici frequenter exsequias, inter comitandum seriò de vestra ipsorum mortalitate cogitate, DEOque Opt. Max. Ecclesiæ, Patriæ, Academiæ, Civitatis & nostram propriam salutem commendate, atq; pacem, quâ hæcenus ejus beneficio usi sumus, deinceps quoq; ut conservet, supplices ab eo flagitate.*

P. P. sub Sigillo Rectoratus nostri III. Augusti,
Anno dñi 17c LXXI.

Conventus fiet hodie horâ primâ in Templo
Jacobæo.

GK

floruerint semper, quæ matrimonium aliquod secundum reddere possunt. Præterquam enim quod incredibili con- conjunctione vixerint, IX. sane Liberos, tres Filios & Sex viderunt. quorum IV. JACOBUS sc. SEBASTIAN, JOHANN SABETH & JOHANNA CATHARINA in primâ statim ætate quis V. JOACHIMO, SIMONE PETRO, MARGARETHA CATHARA CHRISTINA & SOPHIA CATHARINA superstitionibus Aderatissimæ emigrationem ex hac miseriarum valle eo acce quod utroq; jam ante orbatu parente ultimum in his terris Avia amiserint Orphani nunc tristissimi, quos tamen tutelæ mnum Orphanorum Parentis DEI sc. omnipotentis commu co & Filia CATHARIN Anominanda est, de qua nihil, nisi qu domadas & IV. dies vivendo consumpsit. Atq; ita *μαραει* VI. Liberos Mater & XV. Avia merito salutari potuit: q DEI benedictionem depredicare, eaq; senectutis molestias v vare sæpè solita est. Diem nigriorè & infaultiorem toto Vita ta non est, XIII. Maji Hac enim ipsâ Anno M. DC. XXXIX. thalami jugalis consortio orbavit, eamq; in medio ætatis constitutam Viduam fecit. Quem casum graviter quidem Viri amans tulit: ita tamen, ut non dolori succumberet; sed mnum omnium directorem niteretur, eum fore & Viduarum Curatorem unicum & certissimum. Neq; spe falsa fuit. Maj lius DN. JACOBUS SEBASTIANUS LAURENBERGIU ti partes egregiè implevit, & solutâ continuò *ἀντιπελαργυ* nis vergentem recreavit, & eo pacto abrepti immaturâ mort um Matri lenivit. Qua pietate in DEUM fuerit, quamq; a obierit sacra publica, cum tot luculenti testes adsint, quibu extitit, hic commemorare fufius supervacaneum est; Ut & mnes officii, quam benigna & bona in miseros, quos vel cum rum rerum solari atq; juvare solita est: Ita persvadens anim atq; felicium esse de abundantia suâ consulere aliorum nec stiani autem de qualicunq; etiam copiâ operari. Jam si con animus esset, quam fuerit pacis cum omnibus tuendæ & alea infortunia, quotve morbos Vidua per XXXII. annos sustinuer hæc ad recensionem istam futura esset Charta; partes eas rel fiastæ, cui & tempus & locus in Concione funebri ad ista digi nanda, ordineq; recensenda erit commodissimus: nostra ad

